

21η Μαρτίου Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης

Η ιστορία της ξεκινά από την Ελλάδα. Το 1997 ο ποιητής Μιχάλης Μήτρας της "συγκεκριμένης" της "οπτικής" ποίησης πρότεινε στην Εταιρεία Συγγραφέων να γιορτάζεται η ημέρα της Ποίησης. Η ποιήτρια Λύντια Στεφάνου πρότεινε ως ημέρα εορτασμού την 21^η Μαρτίου, την ημέρα της εαρινής ισημερίας, που συνδυάζει το φως από τη μία και το σκοτάδι από την άλλη, όπως η ποίηση, που συνδυάζει το φωτεινό της πρόσωπο, της αισιοδοξίας, με το σκοτεινό πρόσωπο του πένθους.

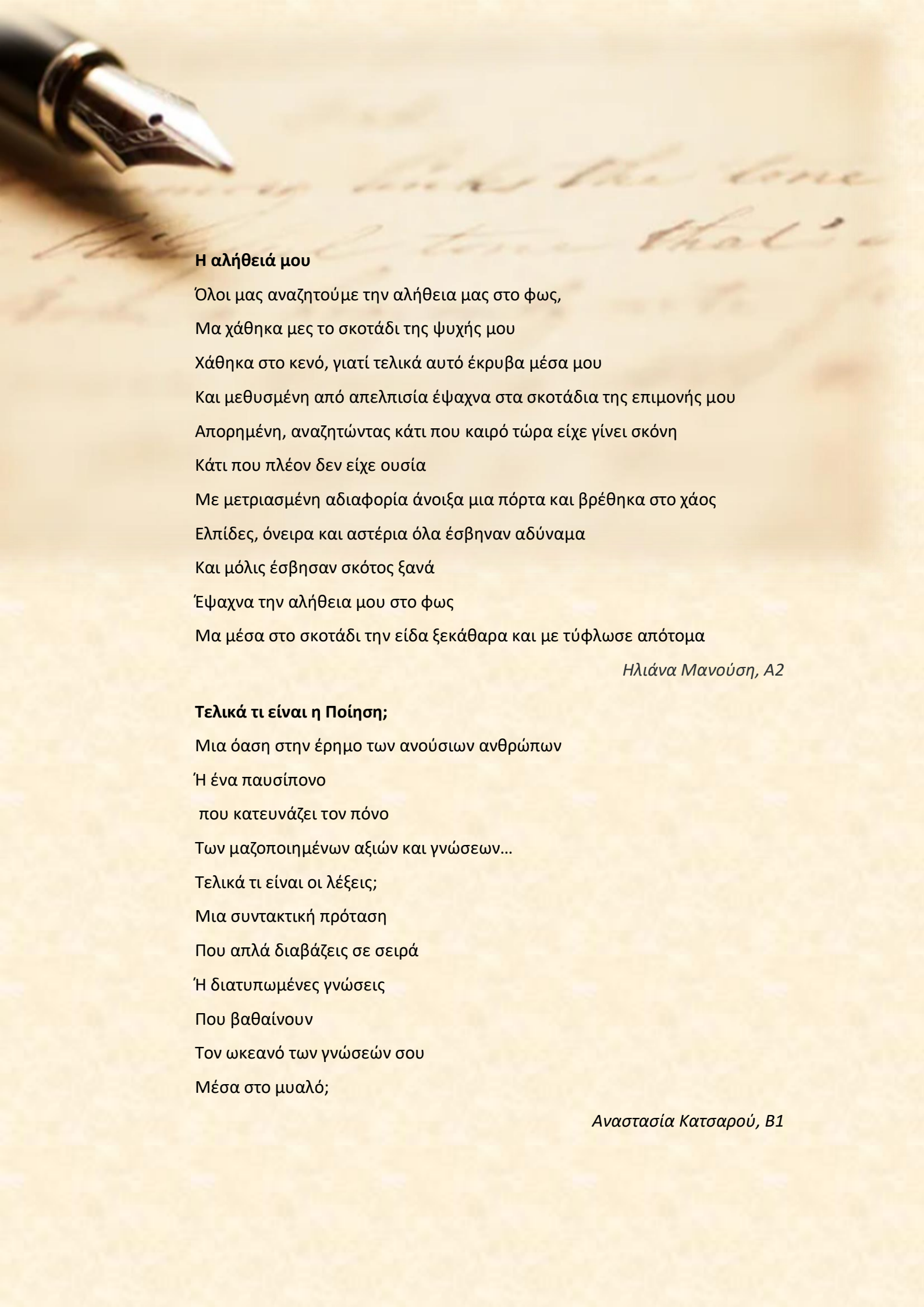

Η πρώτη Ημέρα Ποίησης γιορτάστηκε το 1998 στο παλιό ταχυδρομείο της πλατείας Κοτζιά. Ετοιμάστηκε με ελάχιστα έξοδα και πολλή εθελοντική δουλειά, και είχε μεγάλη επιτυχία. Την επόμενη χρονιά ο συγγραφέας Βασίλης Βασιλικός, πρόεδρος της Ελλάδας στην UNESCO, εισηγήθηκε στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του οργανισμού η 21η Μαρτίου να ανακηρυχθεί Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, όπως η 21η Ιουνίου είναι Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής. Οι Γάλλοι, οι Ιταλοί, οι Τυνήσιοι και άλλοι πρόεδροι από χώρες της Μεσογείου υποστήριξαν την εισήγηση και η ελληνική πρόταση υπερψηφίστηκε.

Το σκεπτικό της απόφασης ανέφερε:

«Η Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης θα ενισχύσει την εικόνα της ποίησης στα ΜΜΕ, ούτως ώστε η ποίηση να μην θεωρείται πλέον άχρηστη τέχνη, αλλά μια τέχνη που βοηθά την κοινωνία να βρει και να ισχυροποιήσει την ταυτότητά της. Οι πολύ δημοφιλείς ποιητικές αναγνώσεις μπορεί να συμβάλουν σε μια επιστροφή στην προφορικότητα και στην κοινωνικοποίηση του ζωντανού θεάματος και οι εορτασμοί μπορεί να αποτελέσουν αφορμή για την ενίσχυση των δεσμών της ποίησης με τις άλλες τέχνες και τη φιλοσοφία, ώστε να επαναπροσδιοριστεί η φράση του Ντελακρουά "Δεν υπάρχει τέχνη χωρίς ποίηση"»...

Με τα ποιήματα δύο μαθητριών του σχολείου μας, της Ηλιάνας Μανούση της Α΄ Λυκείου και της Αναστασίας Κατσαρού της Β΄ τάξης, η οποία συμμετείχε σε τρεις διαγωνισμούς ποίησης, υποδεχόμαστε τη σημερινή Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης. Η ευαισθησία και ο προβληματισμός των μαθητριών μας, όπως αναδύεται από την ποιητική τους προσέγγιση, αποτελεί ελπιδοφόρο μήνυμα για την ωριμότητα των νέων αλλά και αντίδοτο στην ευτέλεια που κυριαρχεί σήμερα.

Η αλήθειά μου

Όλοι μας αναζητούμε την αλήθεια μας στο φως,
Μα χάθηκα μες το σκοτάδι της ψυχής μου
Χάθηκα στο κενό, γιατί τελικά αυτό έκρυβα μέσα μου
Και μεθυσμένη από απελπισία έψαχνα στα σκοτάδια της επιμονής μου
Απορημένη, αναζητώντας κάτι που καιρό τώρα είχε γίνει σκόνη
Κάτι που πλέον δεν είχε ουσία
Με μετριασμένη αδιαφορία άνοιξα μια πόρτα και βρέθηκα στο χάος
Ελπίδες, όνειρα και αστέρια όλα έσβησαν αδύναμα
Και μόλις έσβησαν σκότος ξανά
Έψαχνα την αλήθεια μου στο φως
Μα μέσα στο σκοτάδι την είδα ξεκάθαρα και με τύφλωσε απότομα

Ηλιάνα Μανούση, Α2

Τελικά τι είναι η Ποίηση;

Μια όαση στην έρημο των ανούσιων ανθρώπων
Ή ένα παυσίπονο
που κατευνάζει τον πόνο
Των μαζοποιημένων αξιών και γνώσεων...
Τελικά τι είναι οι λέξεις;
Μια συντακτική πρόταση
Που απλά διαβάζεις σε σειρά
Ή διατυπωμένες γνώσεις
Που βαθαίνουν
Τον ωκεανό των γνώσεών σου
Μέσα στο μυαλό;

Αναστασία Κατσαρού, Β1